

[Ole Henriksen]

offentlige område, men det kunne man jo så drage med ind i billedet senere.

Jeg synes også, det fremgår af partiets analyse, at det radikale venstre nu erkender, at man har lavet en masse brokfejl inden for området ved indgreb i arbejdsmarkedets almindelige løndannelse, almindelige overenskomstmæssige område, og man skriver da også et sted, at den slags indgreb har manglet varighed og retfærdighed. Det synes jeg egentlig er lidt af en stor indrømmelse fra det radikale venstre, som næsten altid har været i spidsen for disse indgreb. Det kunne måske betyde, at man fremover ikke skal forvente, at de radikale går med til at lave uretfærdigheder på dette område over for lønmodtagerne.

Vi er altså enige i disse betragtninger, som man gør gældende fra det radikale venstres side, og er enige i, at man skal have en demokratisering af erhvervslivet og ikke blot en økonomisk demokratisering. Her er der jo tale om ejendomsretsproblemer, men der er jo også ganske almindelige ledelsesproblemer og demokratiseringsproblemer, som vi nok mener skulle med ind i en drøftelse for at skabe en demokratisering.

Men vi kan ikke – og her tror jeg vore veje skilles – acceptere, at man kun fokuserer på, at der bliver en privat opsparing, dvs. at den enkelte lønmodtager skal have den personlige ejendomsret. Vi tror ikke, at lønmodtagerne kan optræde samlet over for kapitalejerne, hvis ikke de har en kollektiv ejendomsret til den opsparede kapital, som henstår i virksomheden, og derfor er det stadig væk SFs opfattelse, at der må være en eller anden form for central fond, men også de centrale fonde vil vi gerne være med til at diskutere ude omkring i landet, således at man kan finde ud af, hvordan man skal forholde sig til den økonomiske andel, som lønmodtagerne har i virksomheden.

Det er altså et spørgsmål om at få et jævnybyrdigt ejerforhold, men det sker kun, hvis man har en kollektiv ledelse, og vi kan altså ikke se af det radikale venstres bemærkninger, hvordan man vil organisere denne samlede lønmodtagergruppe, som er på en virksomhed, men det kan vi måske få en forklaring på.

Alt i alt bærer forslaget præg af, at man vil privatisere, lige så vel som de øvrige borgerlige partier vil det, og at man egentlig ap-

PELLERER til det enkelte menneske. Lige så snart man får en aktie i inderlommen af en eller anden karakter, sker der nogle kortslutninger oppe i hovedet, og så begynder folk at tænke anderledes over en hel del af livets problemer. Vi kan ikke acceptere, at man går ind i hele den borgerlige filosofi om at knægte muligheden for at skabe et ligeligt forhold mellem kapitalejerne og lønmodtagerne, og i øvrigt er vi meget tvivlende over for, hvor lang tid der vil gå, før der bare bliver et nogenlunde rimeligt forhold med hensyn til at bruge overskudsdelingen alene. Vi mener, at en ting som værditilvæksten i en virksomhed er lige så væsentlig at få med ind i billedet, og det vil vi gerne være med til, men vi vil ikke udelukke, at der også skal være en obligatorisk overskudsdeling som en del af den konstruktion, vi forudsætter i partiet.

Vi vil gerne diskutere disse principper i udvalget og også gøre det positivt for at få klarlagt, hvad der er af problemer her, men vi kan nok ikke medvirke til forslaget, som det ligger her.

Glistrup (FP):

Formand Mao sagde: lad de tusinde blomster folde sig ud, og nu, hvor hans enke begynder at blive taget til nåde igen, kan det forhåbentlig gøre indtryk på dem, der kunne drømme om at stemme for det forslag, de radikale her har fremsat, hvad den store rorgænger i sin visdom har fundet frem til, for det er jo ganske klart, at det, de radikale vil, er, at kun de blomster skal have lov til at folde sig ud, som de selv kan lide, som kan tvangsopdrættes til at se ud, som det nu engang er kønt i de radikales butik. Lad da dem, der vil have overskudsdeling og medeje, have overskudsdeling og medeje i deres virksomheder, og lad dem have det efter de regler, der passer dér. Hvis det så viser sig inden for en eller flere brancher at være den bedste måde at lade den folde sig ud på, måske inden for tekstilindustrien, eller hvor der nu kunne være tale om, så lad dem da køre med overskudsdeling og medeje. Men hvorfor i alverden skal man have det grimme ord »obligatorisk« med i det radikale forslag? Hvorfor tvinge telefondamen i DFDS, der måske sparer lidt op, til at være medejer af DFDS, hvis hun meget hellere vil være medejer af A. P. Møller? Hvorfor skal hun abso-